

institution skulde vedblive. Krigsministeren tog mange haarde Lure paa det; nu have Forholdene vendt sig. Krigsministeren rejste den Gang, fordi han meget bestemt hævdede, at om end Produktionen ikke var den billigste, var den dog den bedste. Opfattelsen paa Rigsdagen gik altsaa den Gang imod Statsdrift, nu synes det, at man vender sig en noget anden Vej, og det selv Medlemmer, som tidligere have haft en anden Mening.

Det ærede 5te Medlem for 7de Kredss (Madsen-Mygdal) mente, at en Bane op i Odsherred havde nok saa stor Betydning — eller kunde faa det — som en gennemgaaende Bane Slagelse—Børslev—Kallundborg, og det ærede Medlem mente, at der vilde komme en eventuel Forbindelse mellem Odsherred og Grenaa. Ganste vist gaar en af de Planer, man har haft om under Isforhold at staffe Forbindelse til Veje mellem Sjælland og Sjælland, ud paa en Forbindelse mellem Sjællands Odde og Grenaa og videre derafra, men det skulde da vel ogsaa kun være under Isforhold, thi at man skulde vente, at Hovedforbindelsen mellem de to nævnte Landsdele uuder daglige Forhold skulde gaa over Odsherred, kan jeg ikke tro paa. Derimod er der en anden Forbindelse, som ogsaa det ærede Medlem fortrinnsvis sigtede til, naar han talte om den gennemgaaende Trafik, og det er Ruten: Kallundborg—Aarhus. Den er oppe, den er aktiv i dette Øjeblik, ikke paa den heldigste Maade. Det er den hurtigste og letteste Forbindelse mellem Kjøbenhavn og meget store Dele af Sjælland, men naar den ikke er udbyttet paa en bedre Maade og stærkere, end hidtil sket er, er det, fordi det er en temmelig dyr Historie at gøre den til Statsrute. Naar jeg mente, at dette Jærnbaneanlæg kunde blive en Del af den gennemgaaende Forbindelse, sigter jeg ganste vist ogsaa til den Forbindelse, som vilde gaa baade til Sjælland og Lolland—Falster. Maaste jeg en Gang har udtalt — jeg husker det ikke med Sikkerhed — at man kunde komme baade syd paa til Berlin og nord paa til Norge, men at jeg ikke har lagt Hovedvægten derpaa, er jeg ganste sikker paa. Det er mig nemlig vel bekendt, hvor lidet praktisk den Forbindelse gennem Sjælland dels med Gøteborg og dels med Kristianssand, som vi have i dette Øjeblik, har været. Dette har været mig vel bekendt i flere Aar, og jeg tror ikke, der kan ventes nogen stor Trafik ad denne Rute, men Muligheden derfor er der jo.

Det samme ærede Medlem talte ogsaa om, hvilket Tilskud man vilde give til Privatbaner. Ganste rigtig! Jeg tillod mig

at sige i Gaar og gentager det i Dag: Enighed om det Spørgsmaal lader sig ikke tilvejebringe. Jeg har forsøgt derpaa i Folketinget; det lykkedes til en vis Grad, men med dette Ting er det aldrig lykkedes. Man har ikke en Gang villet erkende Gradationerne, men har villet tage sin Stilling i hvert enkelt Tilfælde. Det er et meget brændende Spørgsmaal. — Naar der nu igen i Dag af 2 ærede Talere er fremsat Ønske om en samlet Oversigt over Jærnbaneanlægene, fastholder jeg, at særlig Trang er der ikke dertil; om det er nyttigt, ved jeg heller ikke. Mere tror jeg ikke, jeg har sagt i Gaar; jeg tror ikke, jeg har sagt, at jeg ikke vilde være med. Navnlig som Spørgsmaalet blev modificeret af det ærede 5te Medlem for 1ste Kredss (Det. Hansen), blev det imidlertid et helt andet. Det ærede Medlem mente nemlig, at Spørgsmaalet er det, om Ministeren vilde give en Oversigt over, hvilke Statsbaneanlæg, man tænkte paa at gøre i de følgende nærmere begrænsede Aar. Det er en helt anden Sag, det vilde jeg ikke have Betænkelighed ved at sige noget om ved Lejlighed, men Spørgsmaalet har tillige været, hvilke private Baneanlæg, man kunde tænke sig optagne i en nærmere begrænset Arrøkke. Hvis man lægger Planer i den Retning paa Bordet, vækker man en Mængde Misser og Uttraer i Landet — der er jo allerede nok i Forvejen — og vækker en Storm for at faa disse Baner. Derfor er det meget tvivlsomt, om det er rigtig. Men man kan jo meget godt have sine Tanker om, at der kan være visse Retninger af Jærnbaner ønskelige. Det ærede Medlem kan vist købe et Kort, der giver Oplysning herom; i alt Fald er der en Mand, der har søgt Koncession og vilde forbeholde sig alle mulige og umulige private Jærnbaneanlæg her i Landet. At komme til Afgørelse om, hvilke Jærnbaneanlæg der bør ske paa Statens Regning i den nærmeste Fremtid, er et ganste andet Spørgsmaal; dermed er ikke afgjort, hvilke der bør gøres som private Baner med Tilskud af Staten. Jeg er nemlig af den Ansæelse, at private Jærnbaneanlæg, støttede af Staten, ere i høj Grad ønskelige i saare mange Tilfælde. Naar man har Hovedforbindelseslinien færdig, tror jeg, at private Baner ere den ene rette Form om ikke for Jærnbaneanlæg, saa for Jærnbanedrift. Staten driver adskillige kortere Baner. Sidebaner, som den helst maatte være af med, og som vilde være bedre placerede uuder den private Drift. Det er ganste simpelt af den Grund at naar Staten har et Stykke Jærnbane